

o znanila

PRVI DAN V TEDNU

Veliko noč praznujemo prvi dan v tednu. V nasprotju s soboto, ki je dan počitka (po hebrejski besedi šābath, počivati) in sedmi dan v tednu, je velika noč in s tem tudi nedelja prvi dan v tednu kot dan novega stvarjenja ob Jezusu, vstalem od mrtvih. Oddihu in sprostitvi je namenjena že sobota, saj sobotno zvonjenje ob 4h popoldne (pozimi ob 3h) imenujemo delopust. Sobota je lahko čas za nakupe in za potrebno rekreacijo, nedelja in zlasti še velika noč naj bo praznik, ko se zavemo svoje svobode v skupnosti z Bogom in s svojimi bližnjimi ob globokem doživljanju veselja nad življenjem, ki nam ga je prinesel od mrtvih vstali Zveličar. Takšno praznovanje je utrjevalo upanje na vstajenje prvim kristjanom in ga utrjuje tudi nam. Novost vstajenja je izražena s poudarjanjem prvega dne v tednu. Vsak od štirih evangelijev ga kar dvakrat omenja, ko najprej našteva imena žena, ki so »prvi dan tedna šle navsezgodaj h grobu« (prim. Lk 24,1), in potem še v govoru o Jezusovem prikazanju učencem, ki je »tistega dne, prvega v tednu, /.../ stopil v sredo med nje in jim rekel: Mir vam bodi« (prim. Jn 20,19). V Apostolskih delih je rečeno o kristjanih, da so se »prvi dan v tednu zbrali k lomljenju kruha« (Apd 20,7); apostol Pavel pa naroča Korinčanom, naj »prvi dan v tednu« zbirajo darove za uboge (prim. 1 Kor 16,2).

Naj nas večna novost življenja, ki nam ga prinaša od mrtvih vstali Jezus, tako prevzame, da nobeden izmed nas ne bo nasedal manipulacijam, v katerih nam stokrat prežvečeno postano vsebino ponujajo pod nalepko najnaprednejših zamisli, stare vzorce pa pod masko novih obrazov. To si voščimo med seboj in veliko noč praznujmo, kakor nam v berilu velikonočne nedelje naroča apostol Pavel: »Post-

rgajte stari kvas, da boste novo testo ... Praznujmo, pa ne s starim kvasom hudobije in zla, ampak z nekvašeni kruhom iskrenosti in resnice« (1 Kor 5,7-8).

J. D.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

6. april - IRENEJ SIRMIJSKI

Sv. Ireneja, ki je umrl mučeniške smrti, v Sirmiju (Sremski Mitrovici), ne smemo zamenjavati s cerkvenim učiteljem sv. Irenejem Lyonskim. Irenej Sirmijski, ki je s svojim življenjem pričeval za Kristusa na tleh, ki so zdaj slovanska, pred Bogom ni manjši od onega velikega učitelja Ireneja. Pri prvem namreč človeku daje veljavo zvestoba v njegovi službi in ljubezen do konca. Ob času Irenejevega mučeništva je živel v Sirmiju 'cezar' Galerij, desna roka cesarja Dioklecijana. Cesarja je prepričal, da mora "zaradi varnosti rimske države" začeti boj zoper kristjane, "dokler ne bo krščansko ime iztrebljeno". Mladega Ireneja, ki je bil kot škof tako pomembnega mesta in v veliki meri predstavnik vse Cerkve, je poklical pred sodišče Proba, prefekta v provinci Panoniji. Ta ga je hotel pripraviti k odpadu od Cerkve. Ker se škof ni vdal, je rimski visoki uradnik ukazal, naj bo Irenej "zaradi nepokorščine cesarskim ukazom" na mostu zunaj mesta obglavljen, njegovo truplo pa naj vržejo v reko Savo. To se je zgodilo 6. aprila 304.

VELIKI ČETRTEK, 29. marec

Ob 9.00: krizmena maša v ljubljanski stolnici

Ob 19.00: slovesna maša Gospodove zadnje večerje

Veliki četrtek je dan evharistije in postavitve duhovniške službe. Ta dan se spominjamo obhajanja Jezusove zadnje večerje z apostoli, ki predstavlja ustanovitev zakramenta evharistije. Spominjamo se tudi zapovedi ljubezni in služenja drug drugemu. Dopoldne škofje ordinariji skupaj z zbranimi duhovniki in ljudstvom v stolnih cerkvah darujejo krizmene maše, ki so ime dobile po sveti krizmi – oljčnem olju, obogatenu z balzamom ali dišavnicami, nad katerim škof zmoli posvetilno molitev. Sveto krizmo duhovniki in škofje uporabljajo pri podeljevanju zakramentov (pri krstu, birmi ter diakonskem, mašniškem in škofovskem posvečenju) ter pri posvetitvi oltarja ali cerkve. Pri krizmeni maši škof blagoslovi tudi krstno in bolniško olje, ki se uporablja pri podeljevanju zakramenta krsta oziroma bolniškega maziljenja. Duhovniki pri tej maši obnovijo duhovniške obljube in s tem pokažejo medsebojno povezanost ter povezanost s škofom in stolno cerkvijo. Olje je bilo človeku že od nekdaj dragocena snov. Uporablja se v prehrani, kozmetiki in zdravilstvu. Zaradi mnogovrstne simbolike so olje uporabljali že v starozaveznem bogoslužju (prim. 2 Mz 27,20). Poleg tega je že v antičnih kulturah postalo znamenje zdravja, blagostanja in miru. Judje, ki so uporabljali oljčno olje, so menili, da ima posebno versko ali nadnaravno moč. Besedi Kristus, ki izhaja iz grščine, in Mesija, ki izhaja iz hebrejščine, imata isti pomen in pomenita maziljeni. Kristjana, ki prav tako pomeni maziljeni, škof ali duhovnik pri nekaterih zakramentih mazili z oljem, s čimer snov postane vidno znamenje nevidne milosti za osebe in stvari, ki so z njo maziljene.

Na veliki četrtek zvečer praznujemo postaveitev dveh zakramentov: evharistije in mašniškega posvečenja. Jezus je pri zadnji večerji, ko je s svojimi učenci obhajal velikonočno (pashalno) večerjo, blagoslovil kruh in vino ter ju dal jesti in piti učencem. Katoličani in drugi kristjani, verujemo, da je Jezus kruh spremenil v svoje telo in vino v svojo kri. Omenjeni prvini pomenita Jezusovo realno navzočnost med nami in ju častimo z vsem spoštovanjem. Veliki četrtek zato velja za ustanovitveni dan evharistije, ko je Jezus daroval prvo evharistično daritev ali mašo. Evharistija je zakrament Božje ljubezni do ljudi in zakrament edinosti Cerkve, z njo pa se uresničuje tudi edinstvo Božjega ljudstva. Pri evharistiji se spominjamo smrti in vstajenja Kristusa. Kristus je na veliki četrtek postavil zapoved medsebojne ljubezni, kar je simbolično udeležanil z umivanjem

nog učencem. Po koncu maše duhovnik s spremstvom prenese ciborij s posvečeno hostijo in posvečene hostije, ki so Jezusova navzočnost, iz tabernaklja na posebno mesto oz. v t. i. ječo, ki predstavlja Jezusovo trpljenje v vrtu Getsemani.

Na veliki četrtek se v Cerkvi zahvaljujemo tudi za zakrament mašniškega posvečenja, ki ga škofje v Cerkvi na Slovenskem običajno diakonom podeljujejo na praznik sv. Petra in Pavla, 29. junija. Evharistija je ponavzočitev daritvene Jezusove smrti na križu, saj se v zakramentalnih znamenjih kruha in vina ta daritev ponovi. To je tudi daritev Cerkve, ki ji je Kristus pri zadnji večerji zaupal »spomin svoje smrti in svojega vstajenja: zakrament dobrotljivosti, znamenje edinosti, vez ljubezni, velikonočno gostijo, v kateri se prejema Kristus, duša napolnjuje z milostjo in nam daje poroštvo prihodnje slave«.

Pri obredu umivanja nog škof ali duhovnik vzame posodo z vodo ter izbranim vernikom ali predstavnikom vernikov umije in obriše noge, s čimer posnema Jezusovo umivanje nog apostolom pri zadnji večerji. Tako simbolično pokaže, da je kljub dostojanstvu duhovniške službe služabnik zaupanim ljudem.

Pri Judih je bilo umivanje nog znamenje gostoljubnosti in dobrodošlice gostu. Noge so gostom navadno umivali sužnji. Jezus je učence s tem dejanjem učil služenja in ponižnosti, zato so tudi škofje in duhovniki poklicani, da škofiji, župniji ali skupnosti, ki jim je zaupana, služijo v bratski ljubezni. Umivanje nog ima dva pomena: nekateri v njem bolj izpostavljajo spomin na krst, drugi pa povabilo k dejavni ljubezni do bližnjega v nesebičnem služenju.

VELIKI PETEK, 30. marec

Ob 15.00: v cerkvi pobožnost križevega pota

Ob 19.00: bogoslužje velikega petka

Veliki petek je edini dan v cerkvenem letu, ko ni maše. Pri bogoslužju ob 15. uri, ko obhajamo spomin na Jezusovo smrt na križu, molimo križev pot. Opravilo velikega petka ima tri dele. V prvem je opravilo Božje besede, med katerim bremo pasijon ali poročilo o Jezusovem trpljenju iz Janezovega evangelija ter med drugim prosimo za sodobno družbo in njene voditelje, za drugače verujoče in neverujoče, za cerkvene potrebe kot tudi za odnose z judovsko skupnostjo. V drugem delu častimo križ v znamenje hvaležnosti in spoštovanja, v tretjem pa je obhajilni obred. Duhovnik že posvečene hostije, ki jih je prinesel iz ječe, kamor jih je odnesel na veliki četrtek, po koncu obreda odnese na novo mesto, tokrat v t. i. Božji grob. Čeprav ima veliki petek noto žalovanja, ne smemo spregledati, da imata svoj smisel tudi veselje in upanje. Tudi na ta dan, tako kot na cvetno nedeljo, naj bi prevladovala misel na Kristusovo zmago. Na to nakazuje tudi rdeča mučeniška barva, ki jo uporabljamo pri bogoslužju in spominja na zmago, zaradi katere ima mučeništvo svoj pomen. V Katoliški cerkvi na veliki petek velja strogi post.

Papež Francišek: BOG JE MLAD

Papež Francišek v knjižici *Bog je mlad* pričuje o Bogu, ki ni le Oče – in Mati, kot je poudaril že papež Janez Pavel I. – temveč tudi Sin in zato naš brat. V njej obravnava položaj mladit v današnjem svetu. Mlade nam predstavlja kot zavržence našega nemirnega časa, ki pa so iz istega testa kot Bog in obdarjeni z Njegovimi najboljšimi lastnostmi. Z družbenega obrobja, kamor so že vse predolgo odrinjeni, jih želi »prestaviti« v središče družbene pozornosti, kamor sodijo kot glavni protagonisti naše skupne zgodovine. Poudarja, da lahko samo z gradnjo mostov med starimi in mladimi uresničimo revolucijo ljubeznivosti, ki smo je vsi tako potrebni.

VELIKA SOBOTA, 31. marec

**Ob 6.00: blagoslov ognja in vode;
ob 11.00, 13.00, 15.00, 16.00 in 17.00:
blagoslov velikonočnih jedi v cerkvi;
ob 15.00: blagoslov jedi na Fužinah;
ob 19.00: velikonočna vigilijska.**

Ta dan se mudimo pri Jezusovem grobu in premišljujemo njegovo trpljenje in smrt.

Velika sobota je dan celodnevnega čaščenja Jezusa v Božjem grobu, kamor je bil prenesen na veliki petek.

Na veliko soboto zgodaj zjutraj duhovniki blagoslovljajo velikonočni ogenj in vodo, s katerima verniki pokadijo in pokropijo domove. Ogenj použiva, ogreva, žge, prečiščuje ..., zato je že od nekdaj veljal za posebej dragocenega. V Svetem pismu nastopa na več mestih: npr. Bog se Mojzesu prikaže v gorečem grmu na gori Sinaj (prim. 2 Mz 3,2); Izraelce je na poti skozi puščavo spremljal ognjeni steber, ki je bil znamenje Božje navzočnosti (prim. 2 Mz 13,21–22) ter drugod, kjer ima vlogo prečiščevanja. V Stari zavezi se ogenj uporablja kot simbol razodevanja Boga. Simbolizira namreč Božjo nepristopnost in svetost. Pri bogoslužju se ogenj uporablja pri slovesnih mašah v kadih: z žarečim ogljem, na katerega se nalaga kadilo. Ob veliki noči se ogenj tudi blagoslovlja, saj simbolizira Kristusa, ki je luč sveta. Marsikje je navada, da bogoslužni sodelavci po obredu blagoslova ognja in vode, ki ga duhovnik opravi na veliko soboto zgodaj zjutraj, ogenj raznesejo po domovih vernikov. Ogenj, ki ga blagoslovimo tudi na začetku velikonočne vigilijske, je znamenje zmage luči nad temo, topline nad mrazom, življenja nad smrtjo. Tako hiša, ki sprejme blagoslovljeni ogenj, sprejme luč, ki je Jezus Kristus.

Praznovanje velike sobote se začne z obredi velikonočne vigilijske (bedenja), ki nas s slovesnim bogoslužjem uvede v skrivnost Kristusovega vstajenja. Pri tem imajo poseben pomen blagoslov ognja, hvalnica velikonočni sveči, ki predstavlja vstalega Kristusa, in krstno bogoslužje oz. obnovitev krstnih obljub.

Pri maši beremo več svetopisemskih besedil kakor običajno, ki predstavljajo odrešenjsko zgodovino. Velikonočni vigilijski zaradi bogate simbolike in bogoslužnega dogajanja pravimo tudi mati vseh vigilij. Skofje in duhovniki odraslim katehumenom podeljujejo zakramente uvajanja v krščanstvo, ki so krst, obhajilo in birma.

Spomin na krst je najbolj izrazit pri velikonočnem bedenju (vigiliji) na veliko soboto. Mašnik blagoslovi krstno vodo, in če so pri bogoslužju navzoči katehumeni, jih ob tej priložnosti krsti.

Izhajajoč iz simboličnega pomena vode pri krstu, razumemo tudi uporabo blagoslovljene vode, ki nas spominja na prvi zakrament. Mašnik včasih na začetku maše (npr. v postnem času) občestvo pokropi s vodo, ki jo je prej blagoslovil, s čimer nas spomni, da smo bili krščeni in pri krstu tudi očiščeni grehov. Ta obred je nadomestil starodavno navado Cerkve, ko so si verniki v cerkvenem predodru pred evharističnim slavljem umili roke. Ta navada se je v določeni meri ohranila do danes, saj verniki ob vstopu v cerkev pomočijo roko v kropilnik z blagoslovljeno vodo ter se z njo pokrižajo.

VELIKA NOČ, 1. april

Ob 6.00: vstajenje s procesijo in slovesno mašo; preostale maše: ob 8.30, 10.00 in 19.00.

Velika noč je najpomembnejši krščanski praznik, ker ta dan praznujemo največji čudež in temelj naše vere, ki je vstajenje Jezusa Kristusa od mrtvih. Grob, kraj smrti, z vstajenjem postane kraj upanja; ni več prostor, okrog katerega bi se zbirali, ampak kraj, na katerem se vse šele začne. Jezus Kristus nas je s svojim trpljenjem in smrtjo odrešil, kar pomeni, da greh in smrt nimata zadnje in dokončne besede v našem življenju, ampak nam je Jezus odprl pot v večno življenje. Odrešenje odpira možnost za uresničitev posameznikove osebnosti, s pomočjo katere lahko človek v polnosti živi prežete talente ter do-

kazuje, da je življenje z Bogom močnejše od smrti. Jezus je v svojem zemeljskem življenju večkrat napovedal svojo smrt in vstajenje od mrtvih, kar bo pomenilo osvoboditev od brezupnega položaja človeka v končnem zemeljskem življenju. Jezusova obuditev od mrtvih opredeli zgodovino sveta kot poslednjo zgodovino, ki skriva v sebi pričakovanje novega stvarstva. Kristus vstane in zavzame dejaven odnos do svoje zgodovine in zgodovine tistih, za katere se je daroval v smrt. Velikonočni dogodek je zmago slavje svobode, milosti in ljubezni. Kristjani verujemo v Jezusovo vstajenje zaradi pričevanj oseb, ki se jim je Jezus prikazal po vstajenju in jim z očitnimi znamenji dokazal svojo istovetnost. Skrivnost vstajenja lahko razumemo samo v moči vere, ki je presežni Božji dar. Čeprav k razumevanju verske resnice pripomorejo številni materialni dokazi, je vera v Kristusovo vstajenje sad vzgoje in osebne duhovne poti. Velika noč je praznik veselja in upanja. Veselje kristjani izražamo z vzklikom aleluja, ki izhaja iz hebrejskih besed hallelu in Yah, kar pomeni: slavite Jahveja, to je Boga. Alelujo pojemo pred evangelijem, ki je veselo oznanilo. Veselje ob veliki noči je težko izraziti z eno samo besedo, zato se beseda aleluja večkrat ponavlja kot refren. Pred največjim Jezusovim čudežem, vstajenjem od mrtvih, človeške besede ne zadoščajo. Staro ime za veliko noč je pasha, ki pomeni prehod v Božje mesto, na čigar ulicah se poje aleluja (prim. Tob 13, 18). Pride ura, ko bo tudi v temine našega življenja posijalo neminljivo sonce in bomo peli večno alelujo.

2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA, NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA, 8. april

Ime bela nedelja (lat. Dominica in albis) izvira iz starokrščanskih časov, ko so novokrščenci, ki so prejeli zakrament sv. krsta med velikonočno vigilijo, ves teden po veliki noči prihajali k bogoslužju v belih

oblačilih. Uporaba belih oblačil, ki so znamenje čistosti, je izpričana od 4. stoletja, poseben pomen pa so dobila v 17. stoletju, ko so jezuiti na nedeljo po veliki noči uvedli skupinsko prvo obhajilo. Bela barva ima v bogoslužju močen simboličen pomen; je seštev ek vseh barv mavrice, polnost nerazlomljene svetlobe, izraža začetek in konec, polnost in praznino.

Sveti papež Janez Pavel II. (1978–2005) je 30. aprila leta 2000 na nedeljo po veliki noči, razglasil poljsko redovnico Favstino Kowalsko za svetnico ter ob tej priložnosti določil, da se bo prva nedelja po veliki noči »odslej v vsej Cerkvi imenovala nedelja Božjega usmiljenja.« Papež se je pri tem oprl na javno razodetje, posebej na Božjo besedo te nedelje, ki nazorno govori o Božjem usmiljenju, povod pa je bilo Jezusovo razodetje sestri Favstini: »Hči moja, govori vsemu svetu o mojem neizmernem usmiljenju. Hočem, da je praznik Božjega usmiljenja zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Ta dan bom razodel polnost svojega usmiljenja. Kdor bo ta dan opravil sveto spoved in prejel sveto obhajilo, bo dobil popolno odpuščanje grehov in kazni za grehe. Naj se nihče ne boji priti k meni, čeprav so njegovi grehi še tako veliki. Hočem, da praznik mojega usmiljenja slovesno obhajate prvo nedeljo po veliki noči. Povej ranjenim ljudem, da se morajo zateči k mojemu usmiljenemu Srcu in dal jim bom svoj mir. Preden pridem kot pravičen sodnik, pridem kot kralj usmiljenja. Kdor zavrne moje usmiljenje, se sam obsodi.«

Povezanost praznika Božjega usmiljenja in 2. velikonočne nedelje kaže na simbol zveze med zakramentom svetega krsta, velikonočno skrivnostjo odrešenja in Božjim usmiljenjem. S prejemom zakramenta krsta je novokrščenec očiščen in so mu odpuščeni vsi grehi, kar predstavlja razsežnost sprave med Bogom in človekom.

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) V LUČI BESEDE

Ti in tvoja žena

Toda Jezus nas v svojem razmišljanju o zakonu napoti na neki drug odlomek iz Prve Mojzesove knjige, in sicer na drugo poglavje, kjer se pokaže čudovit portret para s svetlimi potezami. Izberimo samo dve. Prva poteza je nemir moškega, ki išče »pomočnico, njemu primerno« (1 Mz 2,18.20), sposobno premagati to samoto, ki ga vznemirja in ki je ne odpravi niti bližina živali niti vse drugo, kar je ustvarjeno. Izviren hebrejski izraz nas napotuje na neposreden odnos iz oči v oči, tudi v tihem dialogu, kajti v ljubezni so trenutki molka običajno zgovornejši od besed. Gre za srečanje z obličjem, s »ti«-jem, ki odseva Božjo ljubezen in ki daje »najlepše premoženje, saj je našel ustrezno pomočnico in oporni steber« (Sir 36,24), kakor pravi modri svetopisemski pisatelj. Ali kot v Visoki pesmi vzklikne nevesta v čudoviti izpovedi ljubezni in medsebojni podaritvi: »Moj ljubi je moj in jaz sem njegova. (...) Jaz sem svojega ljubega in moj ljubi je moj« (Vp 2,16; 6,3).

Iz tega srečanja, ki ozdravlja samoto, izhajata posredovanje življenja in družina. To je druga poteza, ki jo lahko poudarimo: Adam, ki je prav tako človek vseh časov in vseh pokrajin našega planeta, osnuje skupaj s svojo ženo novo družino, kot to ponovi Jezus, ko navaja Prvo Mojzesovo knjigo: »Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se bo pridružil svoji ženi in bosta oba eno meso« (Mt 19,5; prim. 1 Mz 2,24). Glagol »pridružiti se« v hebrejskem izvirniku nakazuje tesno ujemanje, fizično in notranjo pripadnost, in sicer do te mere, da se uporabi za opis združitve z Bogom:

»Moja duša se tebe drži« (Ps 63,9), kot poje molivec. Tako nam ne priključ v spomin zakonske združitve samo v njeni spolni in telesni razsežnosti, temveč tudi v njeni svobodni ljubeči podaritvi. Sad te združitve je postati »eno meso« tako v fizičnem objemu kot tudi v združitvi src in življenj in morda v otroku, ki se rodi iz obeh in bo v sebi – tako da ju ne bo združeval samo genetsko, temveč tudi duhovno – nosil »meso« obeh.

Papež Francišek, Radost ljubezni (št. 12-13)

župnijsko dogajanje

ORGELSKI KONCERT

Luka Posavec je v soboto, 25. februarja, po sveti maši med orgelskim koncertom izvajal Kromatično fantazijo Jana Pieterszoon Sweenlincka, Tokato, adagio in fuga v c-duru Johanna Sebastiana Bacha, Drugo fantazijo Jehana Alaina in Preludij in fuga na temo Bacha Franza Liszta. Luka Posavec študira orgle v Nemčiji.

POSTNO ROMANJE

V soboto 3. marca 2018, smo se z dvema avtobusoma podali na romanje k svetišču Marije na Vejni (Monte Grisa). V obljemu borovega gozda smo sodelovali pri križevem potu, kjer je na ploščadi za cerkvijo tudi 15. postaja, ki ponazarja Jezusovo vstajenje. Žal smo bili zaradi megle prikrajšani za lep razgled, a občutek je bil kljub temu veličasten. Cerkev je dal zgraditi monsinjor Santini, kot zaobljubo za rešitev Trsta. Marijo je še posebno čutili v zgornji cerkvi, kjer je oltar fatimske božje Matere. Cerkev je zelo prostorna, njena arhitektura pa moderna in razgibana. Med mašo nas je nagovoril g. Jože Drolc, ki nam je približal zgodovino oglejskega patriarhata in njegovih svetniških likov. Romanje smo nadaljevali do izvira zelenomodre reke Timave, kjer je nekoč stal mogočen benediktinski samostan, ob reki pa so bili nekdanj številni mlini. Tod naj bi maševala tudi sv. Ciril in Metod, Ta kraj je bil stičišče in do leta 1555 glavno pristanišče za oglejsko pokrajino. Na vratih cerkve sv. Janeza Krstnika nas je presenetil predsednik vaše skupnosti, ki nam je obširno predstavil delovanje in življenje Slovencev v preteklem in sedanjem času v kraju Štivan in širši okolici. Nemo smo spremljali njegovo pričevanje in začutili žalost in nemoč pozabljene manjšinske skupnosti. Opozoril nas, je da se premalo zavedamo, da je naša Slovenija tudi izven naših geografskih meja. Obmorsko mesto Gradež (Grado), ki je priljubljena točka poletnih turistov, nas je pričakalo prazno in deževno. V Ogleju (Aquileia) smo v staro-davni baziliki zapeli postno pesem, se z molitvijo in blagoslovom priporočili Bogu ter se sprehodili ob čudovitem talnem mozaiku s krščanskimi simboli iz 4. stol., ki obsega kar 750 kvadratnih metrov. Hvala za zgledno organizirano romanje.

N. Z.

VERA IN LUČ

V nedeljo, 4. marca, smo spet imeli srečanje skupine Vera in luč. Kot po navadi smo tudi tokratno srečanje začeli z molitvijo in odlomkom iz Svetega pisma. Po branju smo se o njem malo pogovorili, nato pa smo se pogovarjali o maskah, ki si jih na obraze nastavljamo v različnih situacijah. Ugotovili smo, da edino Bog vidi prek naših mask, samo on vidi v naša srca. Po pogovoru smo si maske tudi izdelali. Vsak je izdelal masko živali, ki ga najbolje predstavlja. Te maske smo nato pri sveti maši položili pred Jezusa.

Po maši pa smo se malce posladkali, poigrali in se zabavali. Voščili smo slavlencem preteklega meseca in se veselili src vrnili vsakdo na svoj dom.

N. T.

POSTNI PREDAVANJI

S postnimi predavanji utrjujemo temelje za zdravo župnijsko občestvo. Letos smo prisluhnili le dvema predavateljema.

V ponedeljek, 26. februarja, smo prisluhnili duhovnemu pomočniku Jožetu Drolcu, ki nam je predaval o Martinu Lutru in 500-letnici reformacije. Duhovni pomočnik Jože je 16 let živel v protestantskem okolju na Švedskem, zato nam je lahko na konkreten način približal protestantizem.

Drugo postno predavanje pa smo imeli v ponedeljek, 5. marca. Terapevt Miha Kramli je spregovoril o elektronski zasvojenosti. Miha Kramli deluje na Kliniki za zdravljenje nekemičnih zasvojenosti v Zdravstvenem domu Nova Gorica kot terapevt. Zdravljenju nekemičnih odvisnosti se posveča že petnajst let. Ker gre za edino ambulanto v javnem zdravstvu, ki se ukvarja s tem področjem, k njemu po pomoč prihajajo ljudje iz vse Slovenije. Zdravi prek 200 ljudi, ki trpijo zaradi nekemičnih odvisnosti. Znotraj nekemičnih zasvojenosti večinski del pomenijo računalniške igre in družabna omrežja. Odvisnost od facebooka je na prvem mestu.

Povedal je, da prihajamo do točke, v kateri bo digitalizirana že vsaka otroška igračka, in to je del pretkanega načrta kapitala. Ko otrok na elektronski igrački pritisne gumb, zamuka krava. Nato pritisne na drug gumb in zakikrika petelin. Vsi ti zvoki so intenzivni in poleg njih se pojavijo tudi intenzivne barve. Če otrok na tovrstnih napravah preživi štiri ure na dan, se njegovi možgani prilagodijo na intenzivnost njihovih zvokov in barv. Ko tega otroka odpeljemo v naravo, postane nestrpen, zdolgočasen in hoče nazaj domov. Ko se vrne v svoje območje udobja, gre takoj nazaj za zaslon in se naglo spet prilagodi na intenzivnost digitalnih vsebin. Narava tako izgublja vpliv oblikovanja, navdihovanja, sprostitve in terapevtskega učinka. Narava otroku postane siva cona.

Predavatelj je posebej poudaril pomen molitve, prebiranja svetopisemskih zgodbic, ki v otroku razvijajo abstraktno mišljenje in burijo domišljijo. Predvsem na drugem predavanju smo pričakovali nekoliko večji odziv mladih staršev. Res škoda, ker so zamudili zelo kakovostno in koristno predavanje, ki bi jim bilo v veliko pomoč pri vzgoji otrok v današnjem "predigitaliziranem" svetu.

ROMANJE V SVETO DEŽELO

V zasneženem jutru sta 6. marca izpred cerkve v Polju proti letališču odpeljala dva avtobusa. Nekateri so svete kraje že videli, drugi smo se na to pot odpravili prvič. V prvem delu našega romanja smo bili nastanjeni v Nazaretu, ki smo si ga najprej ogledali. Na gori Tabor, kraju Jezusove spremenitve, smo doživljali bližino Elije in Mojzesa in uživali ob cvetočem rožmarinu, sivki, agavah ter velikih poprovih drevesih. V Kani Galilejski smo se spominjali spremenitve vode v vino, pari pa smo obnovili svoje poročne zaobljube. V Kafarnaumu smo si predstavljali, kakšna so bila nekdaj videti naselja in ulice, obiskali smo nekdanjo sinagogo ter molili v cerkvi sv. Petra, ki je bila zgrajena na temeljih njegove hiše. V kraju Tabga smo čutili pomnožitev kruha in rib, na cvetoči Gori blagrov v visoki senci palm in cvetočega hibiskusa ob Galilejskem jezeru smo poslušali zapovedi in prilike o postavi. V cerkvi Petrovega primata ob jezeru smo izvedeli še več podrobnosti o Jezusovem življenju in nagovoru množicam. Po ulicah Jeruzalema smo molili križev pot in doživljali trpljenje na gori Kalvarija ter Kristusovo smrt. Dotaknil se nas je hlad božjega groba, v katerega je bil Kristus položen, pretreseni smo stopali iz njega. Na Pastirskih poljanah pa smo doživljali veselo sporočilo Jezusovega rojstva, se v Betlehemu poklonili njegovemu kraju rojstva in prepevali božične pesmi. V Ein Karem, kjer je živel Marijina teta Elizabeta, smo se spominjali življenja in odraščanja Janeza Krstnika in se veselili življenja v čudežni mlečni votlini v Betlehemu. Reka Jordan, ob kateri smo se spomnili svojih krstnih zaobljub, nas je zaznamovala s posebnim mirom. Mrtvo morje nas je navdušilo s

svojo slanstjo, mi pa smo se ga veselili z otroškim navdušenjem. Imeli smo mašo v cerkvi očenaša ter se pri cerkvi sv. Jožefa temu svetniku priporočili za srečno smrt. Kraji svete dežele so oživel pred našimi očmi: Oljska gora, Qumran, rodovitna polja Haife in Galileje, mogočno mesto Cezareja, Zid objokovanja. Predstave, ki smo jih nosili v svojih srcih, so postale resnične ali pa zelo drugačne. Pater Milan Holc nas je s svojo duhovno iskrevostjo, z bogatim pogledom na življenje in humorjem popeljal globoko v sveto pismo, ga. Slavica nam je odpirala nova vprašanja o življenju in navadah prebivalcev Izraela in Palestine, še posebno o ortodoksnih Judih.

Hvala našim duhovnikom, g. Andreju Svetetu, semiškemu župniku g. Luku Zidanšku in g. Janezu Bernotu, za vse tople besede, za vsakdanje spodbude in molitve, za vse prošnje, ki smo jih lahko izrekli zase in za svoje bližnje. Našemu g. Janezu pa še posebej iskrena zahvala za organizacijo romanja, ki je napolnilo srce in dušo in ga zlepa ne bomo pozabili. Hvaležni za božje varstvo in tudi za prijetne soromarje tako iz domačega Polja kot tudi za nove prijatelje iz Semiča bomo še dolgo obujali spomine.

N. Z.

MATERINSKI DAN

Na praznik sv. Jožefa, 19. marca, so nam po večerni sveti maši otroci in mladi dramske skupine ter otroškega pevskega zboru pripravili krajšo akademijo v počastitev materinskega dne. Člani dramske skupine pod vodstvom Blaža Galeta so pripravili deklamacije, otroci pod vodstvom zborovodkinje Celine Kolenc pa so ubrano zapeli pesmice o »mamici«. Hvala vsem, ki ste s svojim trdom polepšali praznični večer. Škoda le, da je bil obisk staršev precej skromen.

dogodki

SREČANJE »VETERANOV«

Nekdanji ministrantje naše župnije ste na belo nedeljo, 8. aprila, vabljeni na tradicionalno srečanje »ministrantov veteranov«. Vabljeni ste k sv. maši ob 8.00, pri njej boste ministrirali. Po maši bo še družabno srečanje v župnišču.

SREČANJE ROMARJEV V SVETO DEŽELO

Romanje v Sveto deželo je za nami. Da vtisi in spomini ne bodo prehitro pozabljeni, ste v sredo, 11. aprila, ob 19.30 vabljeni v župnijsko dvorano na srečanje romanjev in drugih. Najprej si bomo ob videoprojekciji še enkrat ogledali naše romanje, si izmenjali vtise in ob kozarčku in prigrizku še nekoliko pokramljali. Srečanja se bosta udeležila tudi vodička Slavica z agencije Ariturs in duhovni vodja p. Milan Holz. Na srečanje bomo pova-

bili tudi romarje iz Bele krajine. Vabljeni.

MOLITVENO ROMANJE NA BREZJE

V nedeljo, 15. aprila, popoldne oblikuje naša dekanija molitveno uro za duhovne poklice na Brezjah. Ob 15.00 bo v cerkvi na Brezjah molitvena ura, ob 16.00 pa sveta maša. Na Brezje se bomo odpravili z avtobusom. Cena romanja je 10 €, odhod avtobusa ob 13.30 izpred cerkve. Vabljeni.

BRALNI KLUB

Naše prihodnje srečanje bo 16. aprila ob 20.00. Pogovarjali se bomo o knjigi Sonje Porle Črni angel, varuh moj.

»V eni najrevnejših držav sveta skoraj nikoli nisem ljudi videla tarnati ali jokati, so se pa veliko smejali,« pravi Sonja Porle. Sonja Porle je Afriko prvič obiskala leta 1983, in sicer naskrivaj, da ne bi staršev preveč skrbelo. Na svojem prvem obisku pa se je v Afriko neskončno zaljubila. V potopisnem romanu Črni angel, varuh moj opisuje življenje in ljudi Burkine Faso, »dežele pokončnih ljudi«. Če se vam naše prihodnje branje zdi obetavno, preberite in se nam pridružite.

Kati Rupnik

ORATORIJ 2018

Priprave na oratorij, ki bo letos potekal od ponedeljka, 25. junija, do sobote, 30. junija 2018, in nosi naslov Eno je potrebno, so se že začele. Zgodba spremlja misijonarja Friderika Baraga. Na ozadju njegovega življenja bodo izpostavljene vrednote: odločitev, kultura, krst, nenavezanost in gorečnost. Za nami je že prvo srečanje domačih animatorjev, ki smo ga imeli v soboto, 17. marca, v župnijski dvorani. Zbralo se je 20 animatorjev. Z njimi smo se pogovarjali o pripravah na letošnji oratorij. Naše naslednje srečanje bo predvidoma v petek, 13. aprila, ob 20.00 v župnijski dvorani. Na srečanje vabimo še vse tiste animatorje, ki se prvega srečanja niste udeležili. Več o letošnjem oratoriju lahko spremljate na župnijski spletni strani in na spletni strani: www.oratorij.net ter na www.facebook.com/Oratorij.Slovenija/

OBVESTILA

bralci beril

29. marec - veliki četrtek

- 19⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik
2b. Marjan Kuhelj

30. marec - veliki petek

- 19⁰⁰ 1b. Janja Groznik
2b. Tomaž Vidmar

31. marec - velika sobota

- 19⁰⁰ po predhodnem dogovoru

1. april - velika noč

- 6⁰⁰ 1b. Andrej Kocjančič
2b. Janja Groznik
8³⁰ 1b. Nataša Kunc
2b. Štefan Bahun
10⁰⁰ 1b. Mojca Avbelj
2b. Bojan Pirman
19⁰⁰ 1b. Špela Kukovica
2b. Marica Rabzelj Mihelič

8. april - 2. velikonočna, bela nedelja

- 8⁰⁰ 1b. ministranti veterani
2b. ministranti veterani
10⁰⁰ 1b. Bojan Vintar
2b. Klavdija Rudolf

- 19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Saša Žle

15. april - 3. velikonočna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Barbara Gabrovšek
2b. Andrej Kocjančič
10⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik
2b. Mojca Avbelj

- 19⁰⁰ 1b. Tomaž Vidmar
2b. Darja Gale

22. april - 4. velikonočna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Nataša Kunc
2b. Štefan Bahun
10⁰⁰ 1b. Martin Plut
2b. Urška Vintar
19⁰⁰ 1b. Marica Rabzelj Mihelič
2b. Špela Kukovica

29. april - 5. velikonočna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj
2b. Nada Tomažič
10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Marjan Kuhelj
19⁰⁰ 1b. Maksimilijan Sotošek
2b. Janja Groznik

adoracija

5. 4. - za sadove misijona /12. 4. - v tišini/19. 4. - molitvena skupina/26. 4. - v tišini

oddane maše

+ Andrej Belščak: 1M (Štefan Bahun)/+ Jožica Sladič: 4M (sosedje)

krščeni

V mesecu marcu ni bilo nobenega krsta!

krščansko pokopani

Jožefa Kamnikar, Jožefa Možina, Andrej Belščak, Janez Dežman, Jožica Sladič, Mirko Brajkovič

dobra dela

Za cerkev - mozaik: 60 € (n. n.), 30 € (n. n.); za Karitas: 20 € (F. S.); za cvetje: 20 € (M. H.)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 7⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰
- ob torkih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰ in od 17⁰⁰ do 17⁴⁵
- ob četrkih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰ in od 17⁰⁰ do 17⁴⁵
- ob sredah in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Druga sredi v mesecu (11. 4.) od 16.30 do 17.30 v prostorih župnijske Karitas

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰
- ob torkih od 17⁰⁰ do 17⁴⁵
- ob četrkih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

2. velikonočna, bela nedelja (8. 4.), priprava v sredo, 4. 4., ob 20⁰⁰.

Za podatke se oglašite že poprej! S seboj prinesite družinsko knjižnico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Lahko pokličete tudi druge dni; za PREVIDEVANJE seveda kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Polje 351, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

TRR župnije: Nova KBM d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

APRIL - MALI TRAVEN

1.	ned	Velika noč; Irena in Agapa, mučenki	VSTAJENJSKA PROCESIJA
2.	pon	Velikonočni ponedeljek; Frančišek Pavelski, red. ust.	
3.	tor	Velikonočna osmina; Sikst I., papež	SREČANJE BRALCEV B. B.
4.	sre	Velikonočna osmina; Izidor Seviljski, škof in cerkveni uč.	PRIPRAVA NA KRST
5.	čet	Velikonočna osmina; Vincencij Ferer, duhovnik	
6.	pet	Velikonočna osmina; Viljem, opat	BIRMANSKE DUHOVNE VAJE
7.	sob	Velikonočna osmina; Janez Krstnik de la Salle, duhovnik	BIRMANSKE DUHOVNE VAJE
8.	ned	2. velikonočna, bela nedelja, ned. božjega usmiljenja; Julija, red.	KRST/ MINISTRANTI VETERANI
9.	pon	Hugo, škof	SREČANJE KARITAS
10.	tor	Ezekiel, prerok	SVETOPISEMSKA SKUPINA
11.	sre	Stanislav, škof in mučenec	URADNE URE KARITAS
12.	čet	Viktor, mučenec	STAREJŠA ZAKONSKA SKUPINA
13.	pet	Ida, redovnica	MLAJŠA ZAKONSKA SKUPINA
14.	sob	Lidvina, devica	
15.	ned	3. velikonočna nedelja; Helena, kneginja	VERA IN LUČ/ROMANJE NABREZJE
16.	pon	Bernardka Lurška, redovnica	
17.	tor	Rudolf, mučenec	
18.	sre	Evzebij, škof	
19.	čet	Leon IX., papež	
20.	pet	Teotim, škof	
21.	sob	Anzelm, škof, cerkveni učitelj	3. ZAKONSKA SKUPINA
22.	ned	4. velikonočna nedelja; Aleksandra, mučenka	MAŠA S SODELOVANJEM DRUŽIN
23.	pon	Jurij, mučenec	
24.	tor	Fidelis, duhovnik, mučenec	
25.	sre	Marko, apostol in evangelist	
26.	čet	Marija Mati dobrega sveta	
27.	pet	Cita, dekla, devica; dan upora	PAVLOVA ZAKONSKA SKUPINA
28.	sob	Peter Chanel, duhovnik in mučenec	
29.	ned	5. velikonočna nedelja; Katarina, devica	
30.	pon	Pij V., papež	